

RET TEN I AALBORG

Den 13. januar 2012 kl. 10:00 blev fogedretten sat i fogedretten, rum 213 af retsassessor **Anonymiseret**

Der blev foretaget FS 35-1909/2010

Rekvirent

Adresse 1, Svenstrup
9550 Mariager

mod

Skyldner

Adresse 2
9550 Mariager

Ingen indkaldt eller mødt.

Intet fremlagt.

Det skyldige beløb blev opgjort således:

Sagen opgjort til	1.356.952,16 kr.
Ialt	1.356.952,16 kr.

Der afsagdes følgende

K E N D E L S E :

Under en udkørende fogedforretning den 6. maj 2010 blev der på foranledning af rekvirenten foretaget udlæg i følgende :

*Ejendommen, **Anonymiseret** m.fl. Svenstrup by, Svenstrup, beliggende **Adresse 2**, 9550 Mariager,*

*den debitor, under dennes leveringsnummer **Anonymiseret** i henhold til EU-forordningerne 2003-1788 og 2004-9595 og bekendtgørelserne nr. 297 af 28. april 2004 og 203 af 26. marts 2008 af Mælkeudvalget, Frederiks Allé 22, 8000 Århus C pr. 27. september 2009, tildelte mælkekvote på 1.644.247 kg og 4,07 % fedt,*

de debitor, under enkeltbetalingsordningen i Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, tildelte betalingsrettigheder, jf. Rådsforordning 1782/2003 og kommissionsforordningerne 795/2004, 796/2004 og 1973/2004, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 28. april 2004 om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for

landbrugsvarer m.v. og bekendtgørelse nr. 157 af 15. februar 2010 om direkte støtte til landbrugere efter enkeltbetalingsordningen.

Skyldneren var ikke repræsenteret ved advokat og havde på det tidspunkt ingen indsigelser mod det foretagne udlæg.

I forbindelse med forberedelse af tvangsauktion over den faste ejendom tilsluttede skyldneren sig en påstand nedlagt af DLRkredit A/S om genoptagelse af fogedforretningen, idet man mente, at det foretagne udlæg var i strid med gældende regelsæt retspraksis.

Tvangsauktionen blev afholdt medens spørgsmålet om udlægget blev udskudt til sætskilt behandling. I forbindelse hermed har rekvirenten, skyldneren, Århus Lokalbank (herefter Hadsten Bank A/S) som transporthaver i rettigheder i henhold til mælkeknoten, DLRkredit A/S som panthaver i ejendommen samt De Danske Mejeriers Mælkeudvalg, (herefter Mælkeudvalget) der er trådt som part i medfør af retsplejelovens § 499, ytret sig.

Sagens behandling har været opdelt således, at der indledningsvist tages stilling til, hvorvidt udlægssagens skal genoptages og derefter, hvorvidt det foretagne udlæg skal opretholdes. Der tages således ikke i denne kendelse stilling til spørgsmålet om hvorledes en eventuel tvangsrealisation kan ske.

Vedrørende genoptagelsesspørgsmålet :

Rekvirenten har nedlagt følgende påstand og anført :

"...

Påstand

Det af fogedretten 6. maj 2010 foretagne udlæg i den **Skyldneren** tilhørende mælkekvote tvangsrealiseres i overensstemmelse med rekvirentens anmodning af 17. marts 2011, enten ved tvangsauktion eller ved salg på februarbørs 2012, alt således som fogedretten finder det mest hensigtsmæssigt.

I forhold til de af **Skyldneren**, DLR Kredit A/S, Aarhus Lokal Bank A/S og de Danske mejeriers Mælkeudvalgs fremsatte anmodninger om udlægsforretningens genoptagelse nedlægges følgende:

Påstand

De fremsatte anmodninger tages ikke til følge.

Anbringender

Det gøres gældende at ingen af de nævnte parter har retlig interesse i udlægsforretningens genoptagelser idet

For så vidt angår **Skyldneren** den ham tilhørende landbrugsejendom er solgt på tvangsauktion 31. marts 2011, hvorfor mælkekvoten i henhold til mælkekvotebekendtgørelsens § 6, stk. 3 skal sælges.

At **Skyldneren** har transporteret det fulde provenu der måtte blive indvundet ved salg af mælkekvoten til Aarhus Lokal Bank A/S og

Skyldneren kan ikke have nogen legal retlig interesse i hvem af hans kreditorer der måtte modtage provenuet

For så vidt angår DLR Kredit A/S gøres gældende:

At kreditforeningen ikke har pant eller andre former for tinglige rettigheder i nævnte mælkekvote

For så vidt angår Aarhus Lokal Bank A/S gøres gældende:

At banken i kraft af den modtagne transport netop har den retlige interesse at mælkekvoten sælges hvor højst mulig pris opnås. Bortset herfra har banken ingen legal retlig interesse

For så vidt angår Danske mejeriers Mælkeudvalg gøres gældende:

At dette udvalgt ingen interesse har i hvem der måtte udnytte mælkekvoten samt hvorledes denne sælges.

...".

Skyldneren har tilsluttet sig Mælkeudvalgets nedenfor anførte argumentation vedrørende genoptagelse.

Hadsten Bank A/S har nedlagt følgende påstand og anført :

Fogedforretningen, den 6/5 2010 genoptages jfr. Rpl. § 504, idet Fogedretten af egen drift kan genoptage fogedforretningen, når det findes påkrævet jfr. Rpl. § 504.

Problemstillingen, indholdet af skriftsvekslingen samt partsinteressen tilsiger, at der er grundlag for at fogedforretningen den 6/5 2010 genoptages.

Hertil bemærkes, at **Skyldneren** under fogedforretningen, den 6/5 2010 var selvmøder jfr. udskriften af retsbogen, bilag 1.

DLR kredit har henholdt sig til skyldnerens, Hadsten Bank A/S' og Mælkeudvalgets bemærkninger.

Mælkeudvalget har nedlagt følgende påstand og anført :

"...

Fogedforretningen vedrørende det den 6. maj 2010 foretagne udlæg i den på

Skyldneren tilhørende ejendom tildelte mælkekvote genoptages.

PÅSTAND

Fogedforretningen vedrørende det den 6. maj 2010 foretagne udlæg i den på

Skyldneren tilhørende ejendom tildelte mælkekvote genoptages.

Genoptagelse af foretaget udlæg :

Den 6. maj 2010 foretog fogedretten efter anmodning fra **Rekvirenten**

(ved advokat Mogens Olesen) udlæg i den under lev. nr. 29258 på den

Skyldneren tilhørende ejendom tildelte mælkekvote.

I forbindelse med en senere forberedelse af afholdelse af tvangsauktion over ovennævnte ejendom, blev auktionsrekvirenten, (panthaver, DLR Kredit A/S ved advokat Mogens Hebbelstrup) gjort opmærksom på, at der var foretaget udlæg i den til ejendommen tildelte mælkekvote.

Umiddelbart herefter anmodede DLR Kredit A/S om genoptagelse af den foretagne fogedforretning ved skrivelse af den 11. marts 2011. Begæringen om genoptagelse skete med henvisning til Retsplejelovens § 504.

Mælkeudvalget skal hermed som part i sagen anmode om samt tiltræde, at den foretagne fogedforretning genoptages, idet der, jf. nedenfor ikke kan foretages udlæg i mælkekvoter, og at det foretagne udlæg derfor strider mod tredjemands ret, jf. Retsplejelovens § 504, herunder § 504, nr. 1.

Der er således hjemmel til samt grundlag for, at fogedretten genoptager den, den 6. maj 2010 foretagne udlægsforretning.

Det **gøres gældende**, at Mælkeudvalget ikke har udvist passivitet i relation

til spørgsmålet om sagens genoptagelse, samt at Rpl. § 504 hjemler en vid adgang til genoptagelse, hvorfor det foretagne udlæg kan genoptages.

Det **gøres endvidere gældende**, at sagens genoptagelse ikke beror på, om Mælkeudvalget har en særskilt retlig interesse i at få det foretagne udlæg genoptaget, idet ordlyden af Rpl. § 504, nr. 1 er som følger:

”...skyldneren eller tredjemand anmoder om, at et udlæg må blive ophævet med den begrundelse, at det strider mod tredjemands ret”

Hertil kommer, at afgørelsen af, hvorvidt der kan ske genoptagelse alene træffes af fogedretten, samt at fogedretten ikke er begrænset af tilfældene oplistet i Rpl. § 504, nr. 1 – 5 til brug for en genoptagelse af sagen, idet Rpl. § 504, er som følger:

”Forretningen kan genoptages, når parterne er enige derom, eller når fogedretten finder det påkrævet, navnlig fordi (min fremhævelse)....”

Heraf følger, at der bl.a. kan ske genoptagelse af et foretaget udlæg, såfremt udlægsbetingelserne ikke er opfyldt, herunder såfremt det foretagne udlæg strider mod bestemmelserne i Rpl. § 508.

Det **gøres gældende**, at der kan ske genoptagelse af sagen, såfremt udlægsbetingelserne i henhold til Rpl. § 508 ikke er opfyldt, hvilket er tilfældet i nærværende sag.

Mælkeudvalget har dog en særskilt retlig interesse i sagen, herunder dennes genoptagelse, hvilket **gøres gældende**.

Umiddelbart har Mælkeudvalget som forvaltere af kvoteordningen en interesse i, at gældende ret opretholdes. Såfremt det bliver muligt at fortage udlæg i en mælkekvote, kan det potentielt få stor indflydelse på

realkreditaftalen, som danner baggrunden for mælkekvotebekendtgørelsens § 13, stk. 4, og hvis overholdelse påses af Mælkeudvalget.

Ved indgåelsen af realkreditaftalen, og dermed forudsætningerne for mælkekvotebekendtgørelsens § 13, stk. 4, blev der på baggrund af Landsretspraksis taget udgangspunkt i, at der ikke kan foretages udlæg i mælkekvoter. Hvis mælkekvoter gøres til genstand for udlæg med efterfølgende salg på kvotebørsen vil det medføre, at der kommer flere ansøgninger om retablering af mælkekvote. Mængderne til retablering er ikke i deres oprindelse gratis. De er taget fra den nationale reserve, og alle mælkeproducenter har i princippet bidraget hertil.

Såfremt der ikke er ledige mælkekvoter reserveret til brug for retablering vil det medføre, at Mælkeudvalget skal ud og opkøbe kvoterne for at kunne opfylde kravene om retablering af mælkekvoter. Det vil medføre, at Mælkeudvalget vil lide et tab herved.

Der vil derfor i sidste ende – såfremt udlæg i mælkekvoter accepteres – ske en begunstiggelse af udlægshavere på bekostning af mælkeproducenter i Danmark i strid med realkreditaftalens formål.

Det **gøres gældende**, at der er hjemmel til samt grundlag for, at fogedretten genoptager den, den 6. maj 2010 foretagne udlægsforretning.

...".

Fogedrettens afgørelse og begrundelse for så vidt angår genoptagelse :

Idet der er rejst betydelig tvivl om, hvorvidt der er hjemmel til det foretagne udlæg og idet skyldneren var selvmøder i et spørgsmål af så vanskeligt juridisk karakter er det fogedrettens vurdering, at udlægsforretningen skal genoptages og prøvelse foretages af retsgrundlaget for at fortage udlægget

b e s t e m m e s :

Den på vegne af **Rekvirenten** hos **Skyldneren** den 6. maj 2010 foretagne udlægsforretning i mælkekvoten på ejendommen, genoptages, jf. retsplejelovens § 504.

oooOooo

Der skal herefter tages stilling til, hvorvidt udlæg efter regelsættet vedrørende mælkekvoter kunne foretages:

Rekvirenten har nedlagt påstand om at udlægget opretholdes og anført:

For det tilfælde at fogedretten genoptager udlægsforretningen gøres det gældende:

- At det foretagne udlæg er foretaget med rette, idet en mælkekvote i dag er frit omsættelig i henhold til mælkekvotebekendtgørelsens § 6 og § 20 at en mælkekvote der afhændes repræsenterer en betydelig formueværdi der kan realiseres ved ejers egen beslutning
- At mælkekvoten ikke er omfattet af ejendomsparthavernes pant jf. tinglysningslovens § 37
- At der ikke er noget til hindring for at tvangsrealisere mælkekvoten uanset om dette måtte ske ved tvangsauktion eller ved salg på mælkebørs
- At mælkeudvalget ikke kan modsætte sig et tvangssalg blot salg sker til en anden bedrift jf. § 6
- At den som følge af parthaveraftalen i 1992 skete ændring for mælkekvotebekendtgørelsen jf. nu § 13, stk. 4 er ugyldig jf. bemyndigelseslovens § 1 stk. 1 litra 1 idet bestemmelsen ikke er nødvendig for anvendelse af EU's markedsordninger for landbrugsvarer.
- At landbrugsministeren alene er bemyndiget ved nævnte bestemmelse til at fastsætte bestemmelse og træffe foranstaltninger der er nødvendige for anvendelse af EU's markedsordninger for landbrugsvarer jf. bemyndigelseslovens § 1 stk. 1.
- At § 13, stk. 4 i mælkekvotebekendtgørelsen alene har til hensigt at begunstige visse parthavere således at disse stilles som om mælkekvote var omfattet af ejendommens pant
- At den nævnte bestemmelse i § 13, stk. 4 er ulovlig idet den derfor søger at fremme formål der er uvedkommende for EU's landbrugsordninger og at bestemmelsen derfor er en nullitet

- At § 13, stk. 4 skal fortolkes indskrænkende såfremt fogedretten ikke vil tilsidesætte bestemmelsen som en nullitet idet herunder bemærkes
- At den landbrugsejendom hvorfra mælkekvoten blev udnyttet blev bortsolgt på tvangsauktion 31. marts 2011 og at dette salg skete uden at mælkekvoten medfulgte
- At alle på auktionen tilstedeværende har indstillet sig herpå i forbindelse med eventuel budgivning
- At de to kendelser fra Vestre Landsret af henholdsvis 25. september 1992 og 20. oktober 1992 alene har historisk interesse for så vidt angår det i kendelserne anførte om mulighederne for udlæg i mælkekvote.
- At den rekvisitus tildelte mælkekvote ikke mod udlægshavers protest vederlagsfrist af Mælkeudvalget kan overføres til en ny ejer.
- At ejendommens panthavere, der ikke har pant i mælkekvoten opnår en ugrundet berigelse såfremt disse ved mælkeudvalgets administration stilles, som om der haves pant i mælkekvoten, hvilket vil være tilfældet såfremt kvoten, der repræsenterer en betydelig formueværdi, vederlagsfrit kan overføres til en ny erhverver alternativt,
- At den nye erhverver opnår en ugrundet berigelse, idet han ellers ville være henvist til at købe den tilsvarende mælkekvote i fri handel enten på mælkebørs eller eventuelt ved erhvervelse direkte fra den berettigede.
- At da mælkekvoten repræsenterer en formueretlig værdi som indehaveren af denne frit kan omsætte kan vedkommendes kreditorer også foretage udlæg heri og kræve sig fyldestgjort for det tilgodehavende disse måtte have imod mælkekvotens ejer.

Rekvirenten har præciserende anført, at mælkekvotebekendtgørelsen, der var gældende, da Vestre Landsret traf sine 2 afgørelser i 1992, bekg. 261 af 29. april 1992 ikke indeholdt samme bestemmelser om omsættelighed af mælkekvoter samt at § 13, stk.4 i bkg. 203 af 26. marts 2008 overskrider den kompetence, ministeren fik ved bemyndigelsesloven, lov nr. 462 af 26. maj 1994 og derfor er en nullitet.

Skyldneren har henvist til de samme anbringender, som fremgår af processkrift på vegne af De Danske Mejeriers Mælkeudvalg af 28/10 2011 punkt 2. Disse svarer til Mælkeudvalgets nedenfor anførte anbringener.

Herudover anføres det :

"...

Under den genoptagne fogedsag nedlægges følgende **påstand**:

Udlæg foretaget i mælkekvoten den 6. maj 2010 ophæves som en nullitet.

Til støtte for påstanden om at udlægget foretaget i mælkekvoten den 6. maj 2010 ophæves som en nullitet gøres det gældende:

at mælkekvoten ikke er et særskilt formueaktiv for **Skyldneren** men alene en ret til at levere en bestemt mængde mælk,

at **Skyldneren** ikke har ansøgt om ophørsstøtte,

at ændringer i bekendtgørelser om mælkekvoter, efter Vestre Landsrets kendelser fra 1992, ikke ændrer på ovennævnte retstilstand,

at bekendtgørelse om mælkekvoter § 13 stk. 4 hindrer tvangsrealisering, herunder tvangsrealisering af et udlæg, hvorfor udlægget ikke har nogen retsvirkning.

..."

Hadsten Bank A/S har nedlagt følgende påstand og anført :

"...

Udlæg foretaget i mælkekvoten, den 6/5 2010 ophæves.

Anbringender.

Til støtte for påstandene gøres de samme anbringender gældende, som er gjort gældende af **Skyldneren** og De Danske Mejeriers Mælkeudvalg.

Endvidere gøres det gældende, at Hadsten Bank A/S har bedre ret til mælkekvoten og fremtidige beløb fra salg af mælkekvoten, som følge af modtaget transport fra **Skyldneren**, den 4/5 2010 – overfor **Rekvirentens** udlæg, der er foretaget den 6/5 2010 og først meddelt De Danske Mejerier Mælkeudvalg, den 22/2 2011 og hvor De Danske Mejeriers Mælkeudvalg gør opmærksom på, at der dels ikke kan foretages udlæg i en mælkekvote – dels at Hadsten Bank A/S har meddelt transport i

mælkekvoten, den 4/5 2010 jfr. bilag 20.

Som følge heraf har **Rekvirenten** ikke nogen retlig interesse i et udlæg i mælkekvoten.

Hadsten Bank A/S har et tilgodehavende hos **Skyldneren** på min. kr. 3.230.000,00, for hvilket beløb banken har transport i et ejerpantebrev tinglyst på ejendommen med kr. 7.000.000,00.

Foreløbig ligevægtspris på novemberbørsen er kr. 1,03-1,08 pr kg.

Hadsten Bank A/S vil ikke give samtykke jfr. bekg. om mælkekvoter § 13 stk. 4 til at mælkekvoten sælges, herunder heller ikke til at mælkekvoten sælges på en tvangsauktion.

Fogedretten har ikke kompetence til at gennemføre en sådan tvangsauktion, idet alene De Danske Mejeriers Mælkeudvalg har kompetence til at omfordele mælkekvoter i Danmark, jfr. bekg. om mælkekvoter § 5.

at Fogedretten ikke har kompetence til via en tvangsauktion over en mælkekvote, at omfordele mælkekvoter i Danmark,

at det er **Rekvirenten**, der har bevisbyrden for, at bekg. om mælkekvoter § 13 stk. 4 ikke har lovhjemmel, hvilken bevisbyrde ikke er løftet.

DLRkredit A/S har henvist til det af skyldneren, Hadsten Bank A/S og mælkeudvalget anførte, men supplerende tilføjet, at der i april 1992 som resultat af et udvalgsarbejde blev udarbejdet den såkaldte "Panthaveraftale", hvorefter realkreditinstitutterne ved belåning af landbrugsejendomme med tilknyttet mælkekvote kunne indregne denne ved belåningen af ejendommen. Disse principper er indarbejdet ved gældende bekendtgørelse 203 af 26. marts 2008.

..."

Mælkeudvalget har nedlagt følgende

"...

PÅSTAND:

Det i sagen foretagne udlæg ophæves.

og anført i processkrift af 28. oktober 2011 blandt andet følgende :

ANBRINGENDER :

1. **Adgangen til foretagelse af udlæg i mælkekvoter**

Det **gøres overordnet gældende**, at der ikke kan foretages udlæg i mælkekvoter i henhold til dansk ret.

Den manglende adgang til foretagelse af udlæg i mælkekvoter støttes på en række anbringender, der gennemgås umiddelbart nedenfor.

1.1 Mælkekvoter repræsenterer ikke et særskilt formueaktiv

Det **gøres principalt gældende**, at der i overensstemmelse med en langvarig landsretspraksis ikke kan foretages udlæg i en mælkekvote, idet en mælkekvote ikke er et selvstændigt og særskilt formueaktiv for skyldneren.

For at en mælkeproducerende erhvervsvirksomhed (en bedrift, som defineret i de gældende EU forordninger) kan have en mælkeproduktion kræves det, at bedriften har en tilknyttet mælkekvote. En mælkekvote tildeles en bedrift af Mælkeudvalget og er knyttet til CHR nummeret for den pågældende bedrift. Det er vigtigt at have for øje i relation til nærværende tvist, at uden en tildelt mælkekvote kan en bedrift ikke producere mælk, idet den afgift, som bedriften skal betale, såfremt der produceres mælk er så høj, at dette de facto vil afskære bedriften fra at have en produktion.

Med tildelingen af mælkeknoten sker der således en fastlæggelse af bedriftens maksimale mælkeproduktion. Idet en bedrift ikke kan have en mælkeproduktion uden en tildelt mælkekvote, har mælkeknoten derfor mest af alt karakter af en begrænsning af bedriftens mælkeproduktion, frem for karakter af en leveringsrettighed.

Derfor repræsenterer en mælkekvote ikke et selvstændigt formueaktiv, der kan gøres til genstand for et udlæg, jf. Rpl. § 507. Problemstillingen er blevet indgående behandlet af professor **Person 1** i TfL.2010.189, der ligeledes finder, at en mælkekvote ikke udgør et selvstændigt og særskilt formueaktiv, i hvilket der kan foretages udlæg. Der

henvises til den nævnte artikel.

Spørgsmålet om en mælkekvotes stilling som et selvstændigt formueaktiv og muligheden for foretagelse af udlæg heri samt om beskyttelse af bedriftens kvote ved tvangsauktion mv. har gennem tiden været underlagt en intensiv behandling. I starten af halvfemserne pågik der således et omfattende udvalgsarbejde som involverede bl.a. Fødevareministeriet, Finansministeriet og Justitsministeriet samt Mælkeudvalget og RealkreditRådet, hvorefter der blev indgået en af alle parter godkendt aftale (Panthaveraftalen), som skulle regulere de spørgsmål, der var rejst, som følge af at mælkekvoterne ikke ansås for omfatte af ejendommens pant i medfør af TL § 37. Hovedelementerne af denne aftale er efterfølgende indarbejdet i de gældende mælkekvotebekendtgørelser, og herunder i den nugældende bekendtgørelse.

Retsstillingen vedrørende adgangen til at foretage udlæg i mælkekvoter blev endeligt fastlagt i retspraksis med afgørelsen af den 25. september 1992 fra Vestre Landsret (3. afd. i kæresag B 2199/1991).

I afgørelsen fra 25. september 1992 blev følgende bl.a. anført af Landsretten:

”Mælkeknoten kan efter det foreliggende defineres som en ret for en mælkeproducent til at sælge en bestemt mængde mælk uden pålæggelse af en særlig afgift. Uanset den økonomiske interesse, der normalt vil være forbundet med indehavelsen af en sådan tilladelse, kan mælkeknoten ikke i sig selv karakteriseres som en del af indkæredes formue, jfr. herved retsplejelovens § 507. Med denne begrundelse tiltrædes det derfor, at der ikke er foretaget udlæg i selve mælkeknoten...”

Med denne afgørelse er det fastslået, at en mælkevot ikke repræsenterer et selvstændigt og særskilt formueaktiv, i hvilket der kan foretages udlæg.

Dette er tilsvarende antaget i den panteretlige litteratur, eksempelvis i "Pant", Vagn Carstensen & Thomas Rørdam, 7. udgave, hvor udlæg i mælkekvoter er omtalt i note 93, side 202.

1.2 En mælkekvotes værdi (herunder salgsprovenuet) er en fremtidig erhvervelse

Såfremt fogedretten måtte finde, at en mælkekvote udgør et selvstændigt og særskilt formueaktiv, **gøres det gældende**, at der trods dette ikke kan foretages udlæg i mælkeknoten, idet der er tale om en fremtidig erhvervelse, i hvilken der ikke kan foretages udlæg, jf. Retsplejelovens § 508.

Beslutningen om realiseringen af salgsværdien af en mælkekvote ved salg på kvotebørsen eller ved salg af ejendommen med tilhørende kvote tilkommer alene debitor/ejeren af bedriften i henhold til mælkekvotebekendtgørelsen. Så lang tid debitor/ejer af bedriften ikke har truffet beslutning om salg af mælkeknoten, vil der notorisk være tale om en fremtidig erhvervelse – både for så vidt angår selve mælkeknoten samt et eventuelt salgsprovenu ved særskilt salg af kvoten – i hvilke der ikke kan foretages udlæg, jf. Retsplejelovens § 508. Dette har tillige støtte i afgørelserne af den 25. september 1992 fra Vestre Landsret (3. afd. i kæresag B 2199/1991) og af den 20. oktober 1992 fra Vestre Landsret (afd. K i kæresag B 1552/1992).

Det bemærkes, at når debitor/ejeren af bedriften har truffet beslutning om salg, vil mælkeknotens værdi være det salgsprovenu, som debitor/ejeren af bedriften måtte opnå ved mælkeknotens afhændelse. Hvorvidt der kan foretages udlæg i dette salgsprovenu er imidlertid ikke genstand for prøvelse under nærværende genoptagelse, hvorfor der ikke vil fremkomme yderligere bemærkninger hertil.

1.3 Kan udlæg erstatte debtors/ejeren af bedriftens beslutning om salg af mælkeknoten

Det gøres gældende, at et udlæg ikke kan erstatte debtors/ejeren af bedriftens beslutning om salg af mælkekvoten, idet udlægget vil ske i en fremtidig erhvervelse, hvilket der ikke er hjemmel til, jf. Retsplejelovens § 508.

I henhold til Retsplejelovens § 508 kan der ikke foretages udlæg i fremtidige erhvervelser. At der ikke kan foretages udlæg i fremtidige erhvervelser skyldes, at et foretaget udlæg skal kunne følges op af en tvangsrealisation, idet udlægget ellers de facto ikke vil have nogen værdi.

Men et foretaget udlæg i en mælkekvote vil grundet reglerne i mælkekvotebekendtgørelsens § 13, stk. 4 ikke kunne følges op af en tvangsrealisering af mælkekvoten. En sådan manglende adgang til umiddelbart tvangsrealisation af mælkekvoten afskærer dermed, at der kan foretages udlæg, idet mælkekvoten i relation til retsplejelovens § 508 må anses for en fremtidig erhvervelse.

Det følger af mælkekvotebekendtgørelsens § 13, stk. 4:

”Mælkekvoter kan ikke uden ubetinget samtykke fra samtlige panthavere og afskald på reetablering sælges fra en bedrift, hvor der er eller inden for fem måneder efter fristen for udbud til salg, jf. § 20 eller overdragelse godkendt af Mælkeudvalget efter § 6 bliver begæret på tvangsauktion eller anmeldt betalingsstandsning. Bedriften må i samme periode heller ikke være under behandling som insolvent bo, under konkurs eller taget til brugeligt pant”.

Som det fremgår, er en afhændelse af en mælkekvote betinget i minimum 5 måneder efter fristen for udbud til salg eller overdragelsen er godkendt af Mælkeudvalget.

En eventuel tvangsrealisering af mælkekvoten ville derfor som minimum

skulle afvente 5 måneder, hvorfor der allerede af denne grund vil være tale om en fremtidig erhvervelse, og der kan dermed ikke foretages udlæg, jf. retsplejelovens § 508.

Mælkekvotebekendtgørelsen har undergået en lang række ændringer. Ovenstående bestemmelse i mælkekvotebekendtgørelsens § 13, stk. 4 er i den nuværende form indsat i 1999 på baggrund af en indgået panthaveraftale fra 1992 mellem bl.a. Fødevareministeriet, Landbrugets organisationer og RealkreditRådet. Aftalen blev indgået mellem parterne i erkendelsen af, at der var behov for at sikre finansieringsgrundlaget for de mælkeproducerende virksomheder/ejendomme, idet afgørelser fra starten af 1990'erne havde statueret, at en mælkekvote ikke er omfattet af tilbehørspantet, jf. tinglysningslovens § 37, eller dennes analogi.

Det **gøres gældende**, at en adgang til at foretage udlæg i en mælkekvote, tillige vil få en række utilsigtede retsvirkninger, hvilket i sig selv afskærer muligheden for at foretage udlæg i en mælkekvote. Dette støttes bl.a. på forarbejderne til retsplejelovens § 508, hvoraf det bl.a. fremgår:

”Afgørelsen af, om udlæg kan gøres i tilfælde, hvor enhver aktuel udøvelse af en rettighed ligger ude i fremtiden, må træffes ud fra de regler, der gælder om vedkommende rettighed, og med hensyntagen til, hvilken løsning lovgivning og praksis har valgt for beslægtede rettigheder...”

Såfremt fogedretten måtte indrømme adgang til foretagelse af udlæg i en mælkekvote med efterfølgende adgang til tvangsrealisering, ville det være fogedretterne, der skulle påse, at bestemmelserne i mælkekvotebekendtgørelsens § 13, stk. 4 overholdes. En kompetence, der i dag udelukkende varetages af Mælkeudvalget, der varetager tildelingen og fordelingen af mælkekvote i Danmark efter lovhjemlet delegation af offentlig myndighed på dette område. Et system, der er bygget op omkring en central styring henset bl.a. til en optimal fordeling af tildelte mælkekvote

til Danmark og dermed maksimal udnyttelse af den nationale kvote.

Endvidere bemærkes det, at en retstilstand, hvorefter der kan foretages udlæg i mælkekvoter ville underminere bestemmelsen i § 13, stk. 4 og dermed hele finansieringsgrundlaget for mælkeproducerende virksomheder. Mælkekvotebekendtgørelsens § 13, stk. 4 har netop til formål at sikre, at der til mælkeproducerende bedrifter er en tilhørende mælkekvote, og at en pantstager i den faste ejendom kan belåne ejendommen ud fra den forudsætning, at der vedbliver at være mælkeproduktion på ejendommen, udelukkende med den undtagelse, at ejeren af bedriften kan træffe beslutning om fuldstændig ophør af den mælkeproducerende virksomhed.

Det **bestrides**, at mælkekvotebekendtgørelsens § 13, stk. 4 er udstedt uden behørig lovhjemmel, og det **gøres gældende**, at det er **Rekvirenten**, der bærer bevisbyrden herfor, hvilken ikke er løftet.

1.4 Øvrige bemærkninger

Det er af **Rekvirenten** ved advokat Mogens Olesen blevet anført, at en mælkekvote frit kan omsættes og pantsættes, hvorfor mælkeknoten tillige bør kunne være genstand for udlæg.

Hertil skal bemærkes, at der er den grundlæggende forskel på transporter/pantsætninger og udlæg, at i modsætning til både transporter og pantsætninger, som kan ske og foretages i fremtidige erhvervelser, kan udlæg ikke foretages i fremtidige erhvervelser, jf. i det hele ovenfor.

Endvidere skal det bemærkes, at både transport samt pant indrømmes ved aftaleindgåelse i modsætning til udlæg, der indrømmes ved kreditorforfølgelse. Der kan således ikke drages den slutning, at adgangen til at meddele transport i og pant i et aktiv tillige er ensbetydende med, at der kan foretages udlæg i samme aktiv.

Til støtte for den nedlagte påstand om, at det foretagne udlæg ophæves **gøres det overordnet gældende**, at der ikke kan foretages udlæg i mælkekvoter i henhold til dansk ret.

Det gøres yderligere gældende,

- at der ikke kan foretages udlæg i en mælkekvote, idet en mælkekvote ikke er et selvstændigt og særskilt formueaktiv, der kan gøres til genstand for et udlæg, jf. Rpl. § 507,
- at at der ikke kan foretages udlæg i mælkeknoten, idet der er tale om en fremtidig erhvervelse, i hvilken der ikke kan foretages udlæg, jf. Retsplejelovens § 508,
- at en mælkekvotes eventuelle værdi er en fremtidig erhvervelse i henhold til Rpl. § 508,
- at der ikke kan foretages tvangsrealisation af et udlæg i en mælkekvote, grundet mælkekvotebekendtgørelsens § 13, stk. 4,
- at et udlæg i en mælkekvote derfor ikke kan erstatte debitoren/ejeren af bedriftens beslutning om salg af mælkeknoten, idet udlæg ikke kan foretages i en fremtidig erhvervelse,
- at et foretaget udlæg i en mælkekvote vil medføre utilsigtede retsvirkninger, hvilket i sig selv afskærer muligheden for at foretages udlæg i en mælkekvote,
- at et udlæg i en mælkekvote underminerer bestemmelsen i mælkekvotebekendtgørelsens § 13, stk. 4,
- at **Rekvirenten** bærer bevisbyrden for, at mælkekvotebekendtgørelsens § 13, stk. 4 er udstedt uden behørig

lovhjemmel, hvilken ikke er løftet.

Det **bestrides**, at mælkekvotebekendtgørelsens § 13, stk. 4 er udstedt uden behørig lovhjemmel.

...".

I processkrift af 15. november 2011 anføres yderligere blandt andet :

"...

2.2 Overdragelse af mælkekvote

Helt overordnet synes rekvirenten ikke at foretage den nødvendige distinktion mellem adgangen til at foretage *udlæg i en mælkekvote* og adgangen til at foretage *udlæg i det provenu*, som mælkeproducenten opnår ved sit salg af mælkeknoten.

Det **gøres gældende**, at dette er en helt afgørende forskel, som skal iagttages ved afgørelsen af, hvorvidt der kan foretages udlæg i en mælkekvote.

Rekvirenten opfordrer side 3 i processkrift af den 3. november 2011 Mælkeudvalget til at tilkendegive, om det er udvalgets opfattelse, at mælkeknoten kan eller skal overføres til køber af ejendommen og i givet fald ønskes oplyst, hvilke betingelser køber skal opfylde for at kunne modtage mælkeknoten. Endvidere ønsker rekvirenten oplyst, om køber har mulighed for at overdrage kvoten frit til 3. mand under iagttagelse af bekendtgørelsens § 6, stk. 1 eller § 20.

Overdragelse af kvote kan ske ved ejerskifte på en bedrift. I den forbindelse foretager Mælkeudvalget efter ansøgning de fornødne registreringer til brug for administration af kvoteordningen og påser, at parterne har den fornødne adkomst til bedrift og kvote.

Der er siden 1992 sket liberaliseringer i kvoteoverdragelsen. Kvoten kan i dag overdrages mellem producenter uden landbrugsareal jf. § 6, stk. 1. Men det er en forudsætning, at erhververen har et landbrugsareal på mindst 2 ha., der er noteret som en landbrugsbedrift jf. landbrugsloven. I § 6, stk. 1, står der således "mellem bedrifter".

Hvis en bedrift overdrages medfølger kvoten derfor som udgangspunkt, medmindre overdrageren har solgt den på kvotebørsen, eller overdraget den til en anden, der er legitimeret til at erhverve kvoten.

Hvis en erhverver af en bedrift har fået godkendelsesbrev fra mælkeudvalget og har opfyldt eventuelle forudsætninger f.eks. indsendelse af tinglyst skøde, kan kvoten sælges på kvotebørsen. Alternativt kan den overdrages jf. § 6, stk. 1.

Mælkeudvalget **bestrid**er således ikke, at mælkekvoten under iagttagelse af reglerne i mælkekvotebekendtgørelsen kan overdrages.

Mælkeudvalget **bestrid**er heller ikke, at der kan foretages udlæg i værdien af mælkekvoten på det tidspunkt, hvor ejeren af bedriften har truffet beslutning om, at der skal ske salg af mælkekvoten.

Men Mælkeudvalget **bestrid**er, at der kan foretages udlæg i selve mælkekvoten. Der henvises i det hele til det i processkrift af den 28. oktober 2011 anførte, herunder det i punkt 2.3 anførte. Endvidere henvises der til det ovenfor anførte, hvorefter der skal foretages en distinktion mellem adgangen til at foretage udlæg i en mælkekvote og adgangen til at foretage udlæg i det provenu, som mælkeproducenten opnår ved sit salg af mælkekvoten.

Rekvirenten anfører, at den i sagen omhandlede ejendom blev bortauktioneret uden mælkekvoten. Hertil skal kun bemærkes, at årsagen hertil var, at der netop er tvist om, hvorvidt der er adgang til at foretage udlæg i en mælkekvote, hvorefter tvangsauktionen nødvendigvis måtte

gennemføres som sket, idet rekvirenten af tvangsauktionen ellers potentielt ville kunne ifalde erstatningsansvar, såfremt det efterfølgende måtte blive statueret, at der er adgang til at foretage udlæg i mælkekvoten.

Det **gøres gældende**, at mælkekvotebekendtgørelsens § 6, stk. 3 ikke foreskriver, at der skal ske salg af mælkekvoten på næstfølgende februarbørs, idet det jo netop var og er omtvistet, hvorvidt der kan foretages udlæg i mælkekvoten.

2.3 Landsretspraksis til støtte for, at der ikke kan foretages udlæg i mælkekvote

Mælkeudvalget fastholder, at der er langvarig landsretspraksis for, at der ikke kan foretages udlæg i mælkekvoter.

Rekvirenten anfører, at de afgørelser, hvortil Mælkeudvalget henviser til støtte for sin opfattelse, er afgjort efter mælkekvotebekendtgørelse nr. 261 af 29. april 1992, og at forholdene i dag er markant anderledes efter den nugældende mælkekvotebekendtgørelse, herunder at salg af mælkekvoter i dag er løsrevet fra landbrugsarealet.

Dette bestrides, og der henvises til det ovenfor under punkt 2.2. anførte, hvorefter salget af mælkekvote ikke er løsrevet fra landbrugsarealet.

Før indførelsen af reglerne om kvotebørsen skete "løst salg" af kvoten via købs- /salgsordninger med en politisk fastsat pris. Mælkeudvalget købte kvoter op og solgte dem videre til samme pris. Det var således denne måde, hvorpå salg af mælkekvote skete i 1992. Kvotebørsen afløste i 1998 disse købs- og salgsordninger, således at prisfastsættelsen på kvoter blev markedsbestemt.

Det **gøres gældende**, at retspraksis vedrørende udlæg i kvoter fra en periode, hvor prisen på mælkekvoten var fastlagt ud fra disse købs-

/salgsordninger, stadig er gældende og direkte anvendelige på situationen i dag.

Den eneste reelle forskel på dagældende regler (1992) og nuværende regler er, om beløbet fra salg er fremkommet i forbindelse med et salg til Mælkeudvalget - eller et salg på kvotebørsen.

Det **bestrides** således, når Mogens Olesen på side 4 i processkrift af den 3. november 2011 skriver:

"Da mælkekvoten dengang ikke kunne sælges uden samtidig salg af jorden, er de to nævnte Vestre Landsretsafgørelser fra 1992 forudsigelige".

Kvoten kunne også i 1992 sælges ved "løst salg", hvilket **gøres gældende**.

2.3.1 Yderligere bemærkninger til afgørelserne den 25. september 1992 og den 20. oktober 1992, Vestre Landsret

Rekvirenten anfører side 5 i processkrift af den 3. november 2011, at afgørelserne vedrører spørgsmålet om adgangen til den særlige ophørsstøtte efter de dagældende regler, og at afgørelserne af denne grund ikke vedrører den aktuelle problemstilling. Dette **bestrides**.

Som ovenfor anført, at det nødvendigt i relation til nærværende problemstilling at holde sig for øje, at der skal foretages en distinktion mellem adgangen til at foretage udlæg i en mælkekvote og adgangen til at foretages udlæg i det provenu, som mælkeproducenten opnår ved sit salg af mælkekvoten.

I begge afgørelser, hvortil der af Mælkeudvalget er henvist, er der foretaget denne distinktion mellem adgangen til at foretage udlæg i selve mælkekvoten og udlæg i provenuet (i afgørelserne mælkeproducentens

provenu i henhold til dagældende ophørsstøtteordninger).

Vedrørende adgangen til at foretage udlæg i selve mælkekvoten, anføres det i afgørelsen af den 25. september 1992 – og som tiltrædes i afgørelsen af den 20. oktober 1992:

”Mælkekvoten kan efter det foreliggende defineres som en ret for en mælkeproducent til at sælge en bestemt mængde mælk uden pålæggelse af en særlig afgift. Uanset den økonomiske interesse, der normalt vil være forbundet med indehavelsen af en sådan tilladelse, kan mælkekvoten ikke i sig selv karakteriseres som en del af indkæredes formue, jfr. herved retsplejelovens § 507. Med denne begrundelse tiltrædes det derfor, at der ikke er foretaget udlæg i selve mælkekvoten”.

Vedrørende adgangen til at foretage udlæg i det provenu, som mælkeproducenten ville opnå ved salg i henhold til ophørsstøtteordningen anføres:

”Spørgsmålet er herefter, om indkærede kunne siges at have en sådan fordring på modtagelse af ophørsstøtte, at udlæg burde være foretaget i dette krav....

Da indkærede således ikke havde noget aktuelt eller forventet krav på udbetaling af ophørsstøtte, og da det tiltrædes, at den blotte mulighed for, at indkærede på et senere tidspunkt skulle indgive ansøgning om udbetaling af en eller anden form for ophørsstøtte, er af en så uvis og usikker karakter, at der ikke er grundlag for at foretage udlæg i et sådant hypotetisk krav på ophørsstøtte, tiltræder Landsretten, at der heller ikke er foretaget udlæg i noget krav på ophørsstøtte”.

Som det fremgår, foretages der i ovenfor nævnte afgørelse en direkte

distinktion mellem adgangen til at foretage udlæg i selve mælkekvoten, og foretagelse af udlæg i evt. provenu ved mælkekvotens overdragelse.

Det **gøres gældende**, at de ovenfor anførte Vestre Landsrets afgørelser kan lægges direkte til grund for så vidt angår spørgsmålet om foretagelse af udlæg i selve mælkekvoten.

Idet spørgsmålet om foretagelse af udlæg i det provenu, som mælkeproducenten måtte opnå, såfremt der træffes beslutning om salg i henhold til reglerne i mælkekvotebekendtgørelse, ikke er under pådømmelse i nærværende sag, skal der på nuværende tidspunkt ikke gøres bemærkninger hertil.

2.4 Bemærkninger vedrørende realkreditaftalen

Bestemmelsen i § 13, stk. 4 regulerer den såkaldte retableringsordning. Mælkekvoten kan under visse betingelser føres tilbage til den bedrift, hvorfra den er solgt.

Betingelserne er i hovedtræk.

- Bedriften skal have været på tvangsauktion senest 3 år efter, at mælkekvoten er solgt på kvotebørsen
- Den nye ejer af bedriften må ikke være identisk med eller nærtstående til den person, der tidligere solgte mælkekvoten
- Bedriften skal være erhvervet fra en panthaver, der som ufyldestgjort panthaver har overtaget bedriften på tvangsauktion
- Den ufyldestgjorte panthaver må ikke tidligere have meddelt samtykke til salget af mælkekvoten, hvilket bl.a. vil være tilfældet, hvis panthaveren har bevilget yderligere lån i ejendommen eller bevilget gældsovertagelse efter salget af mælkekvoten.

Endvidere kræves der ubetinget samtykke til salg af kvote og afkald på retablering hvis en bedrift (ejereren) er eller indenfor 5 måneder efter fristen for udbud til salg (§20) eller overdragelse godkendt af Mælkeudvalget (§6) kommer under:

- Tvangsauktion
- Der er anmeldt betalingsstandsning (rekonstruktion)
- Bedriften er taget til brugeligt pant
- Bedriften (ejereren) er under konkurs
- Bedriftens (ejerens) bo behandles som insolvent bo

Ved alle kvotesalg på kvotebørsen kontrollerer Mælkeudvalget, at betingelserne i § 13, stk. 4 er opfyldte. Hvis der foreligger betalingsstandsning etc. indhenter Mælkeudvalget samtykke fra panthaverne til salg.

Retablering af mælkekvote sker efter ansøgning. Kvoten til retablering tages fra en pulje der er reserveret til formålet.

Det **bestrides**, at betydningen af mælkekvotebekendtgørelsens § 13, stk. 4 skulle være bortfaldet som følge af liberaliseringer på området, lige som det bestrides, at bestemmelsen er ugyldig.

Det **bestrides**, at mælkekvotebekendtgørelsen § 13, stk. 4's "virkeområde" skal fortolkes indskrænkende.

ANBRINGENDER

Til støtte for den nedlagte påstand om, at det foretagne udlæg ophæves **gøres det yderligere gældende,**

at der i afgørelsen om adgangen til at foretage udlæg i en mælkekvote

- skal foretages en distinktion mellem adgangen til at foretage *udlæg i en mælkekvote* og adgangen til at foretage *udlæg i det provenu*, som mælkeproducenten opnår ved sit salg af mælkekvoten, og
- at denne forskel er afgørende for afgørelsen af, hvorvidt der kan foretages udlæg i en mælkekvote,
- at mælkekvotebekendtgørelsens § 6, stk. 3 ikke foreskriver, at der skal ske salg af mælkekvoten på næstfølgende februarbørs, idet det jo netop var og er omtvistet, hvorvidt der kan foretages udlæg i mælkekvoten,
- at salget af mælkekvote ikke er løsrevet fra landbrugsarealet,
- at afgørelserne af henholdsvis den 25. september 1992 (Vestre Landsret) samt af den 20. oktober 1992 stadig er gældende praksis på området, og kan lægges direkte til grund i nærværende sag,
- at mælkekvoter i 1992 kunne afhændes via fastsatte købs- og salgsordninger, hvor der var en fast pris, og at eneste reelle forskel til salg på mælkekvotebørsen i dag er, at prisen på mælkekvoten i dag er markedsbaseret,
- at betydningen af mælkekvotebekendtgørelsens § 13, stk. 4 ikke er bortfaldet som følge af liberaliseringer på området,
- at "virkeområdet" i mælkekvotebekendtgørelsen § 13, stk. 4 ikke skal fortolkes indskrænkende.

..."

Fogedrettens afgørelse og begrundelse for så vidt angår foretagelse af udlægget :

For så vidt angår rekvirentens bemærkninger om de øvrige involvere parters retslige interesse bemærkes, at skyldneren har en reel formuemæssig interesse i, hvorvidt han på et senere tidspunkt kan handle mælkekvoten med de begrænsninger regelsættet anfører, ligesom såvel DLRkredit A/S, Hadsten Bank A/S som Mælkeudvalget har helt generelle samfundsmæssige og økonomiske interesser i at få spørgsmålet om udlægs foretagelse i mælkekvoter prøvet efter udstedelse af bekendtgørelse 203 af 26. marts 2008.

Idet fogedretten ej heller finder, at Mælkeudvalget, der straks ved rekvirentens anmeldelse af udlægget protesterede herimod og som ikke derved var forpligtet til at foretage sig yderligere, har udvist passivitet, tages rekvirentens påstand for så vidt ikke til følge.

Det er i overensstemmelse med allerede foreliggende Vestre Landsrets praksis fra 1992 samt nyere teori fogedrettens vurdering, at en mælkekvote er en offentligretlig og administrativt fastsat begrænsning i en mælkeproducents mulighed for at levere mere mælk end den tildelte kvote angiver. Der er ganske vist efter mælkekvotebekendtgørelse nr. 203 af 26. marts 2008 § 6 mulighed for at indehaveren af mælkekvoten i et vist omfang kan overdrage kvoten ligesom salg heraf er mulig efter bekendtgørelsens § 20. Idet det er helt undelagt indehaverens beslutning, hvorvidt han/hun vil omsætte kvoten og hvornår og idet han/hun da er underlagt restriktioner heri, er det fogedrettens vurdering, at mælkekvoten ikke er et særskilt formueaktiv, hvori der kan foretages udlæg, jf. herved retsplejelovens § 507. Idet der i nærværende sag ikke foreligger oplysninger om, at skyldneren har ansøgt om ophørsstøtte begrænser retsplejelovens § 508 også herved muligheden for at foretage udlæg, idet der foreligger et fremtidigt og dermed uvist formueaktiv. Der henvises herved til Vestre Landsrets afgørelser af henholdsvis 25. september 1992 og 20. oktober 1992, hvis aktualitet ikke ses ændret med de ændringer der er foretaget i regelsættet vedrørende mælkekvoters omsættelighed.

Der findes herefter ikke anledning til for fogedretten at træffe bestemmelse om hvorvidt § 13, stk.4 i bekendtgørelse 203 af 26. marts 2008 er udstedt med hjemmel ved eller ifølge lov

Herefter og idet der ikke ses at være fremført argumenter, der kan føre til andet resultat og idet der henset til sagens karakter og udfald, medgået tid til udfærdigelse af processkrifter og møder i fogedretten forholdes med omkostninger som nedenfor anført

b e s t e m m e s :

Det af fogedretten den 6. maj 2010 efter begæring af [REDACTED] **Rekvirenten** hos **Skyldneren** foretagne udlæg ophæves.

Rekvirenten skal i sagsomkostninger til sagens parter betale følgende :

- til **Skyldneren** kr. 58.000,00
- til DLRkredit A/S kr. 58.000,00
- til Hadsten Bank A/S kr.58.000,00- hvortil kommer udlæg med kr. 1.486,36 eller i alt kr. 59.486,36
- til De Danske Mejeriers Mælkeudvalg kr. 65.000,- , hvortil kommer udlæg med kr. 2.202,00 eller i alt kr. 67.202,00

Sagen sluttet.

Fogedretten hævet.

Anonymiseret
retsassessor